

Panium - Numărul Unu

Capitolul unsprezece

Jeff Pippenger

2025-02-25

De ceva vreme, ne-am concentrat atenția asupra istoriei ascunse din Daniel 11:40, iar în ultimele săptămâni, Domnul ne-a îndreptat atenția spre versetul 27:

Și inimile amânduror acestor împărați vor fi puse pe a face rău, și vor rosti minciuni la aceeași masă; dar aceasta nu va izbuti, căci sfârșitul va fi încă la vremea hotărâtă. Daniel 11:27.

Al principio, yo no estaba seguro de los detalles—cuándo, dónde, y quiénes se sentaron a aquella mesa, hablándose mentiras unos a otros—pero estas cuestiones están ahora bajo examen. Durante los últimos pocos sábados, cometí algunos desaciertos mientras trabajaba en estas líneas. Sin embargo, por lo que creo haber sido una guía providencial, las alianzas representadas en los versículos 13–15, simbolizadas por Cesarea de Filipo, comenzaron a desplegarse. Aunque algunos elementos todavía requieren mayor precisión, creo que el Señor ha quitado Su mano de estos versículos para revelar su significado.

Această înțelegere s-a cristalizat imediat după întâlnirea de pe Zoom din Sabatul trecut. Cu o săptămână mai devreme, fusesem impresionat de interacțiunea complexă a istoriilor din versetele 10–15. Am scris și am trimis un mesaj text câtorva persoane, schițându-mi gândurile, și am cerut să le împărtășesc vineri seara. Încercam să organizez aspectele cuprinse în acele versete, convins că acolo se afla ceva de o semnificație profundă. Așa este, însă nu era ceea ce am propus la început. În ciuda poticnirilor mele din ultima săptămână și jumătate, în timp ce mă luptam cu acest pasaj, recunosc o providență familiară. Domnul descetluia un adevăr special, vital. Odată ce elementul omenesc este pe deplin expus și dat la o parte, adevărul—deschis de Leul din seminția lui Iuda—se dovedește a fi și mai profund decât înțelesesem.

Versetele cinci până la nouă

Putin, în calitate de împărat al miazăzii, îl oglindește pe Ptolemeu, care va triumfa în războiul din Ucraina, împlinind versetul 11. Din punct de vedere istoric, biruința lui Ptolemeu al IV-lea Philopator în bătălia de la Raphia a împlinit acest verset, preînchipuind succesul iminent al lui Putin. Versetele 5–9 schițează o istorie care prefigurează, în detaliu minuțios, domnia de 1.260 de ani a papalității (538–1798). Aceste detalii au fost analizate în repetate rânduri în trecut, astfel că aici voi evidenția un reper profetic împlinit în versetele 5–9 și reluat în perioada 538–1798.

Acest interval a început printr-un tratat între regatul ptolemeic de la miazăzi și regatul seleucid de la miazănoapte, pecetluit atunci când împăratul de la miazăzi și-a dat fiica în căsătorie împăratului de la miazănoapte. Această unire a inaugurat o perioadă de șapte ani, care s-a încheiat când împăratul de la miazăzi a invadat miazănoaptea, l-a luat captiv pe împăratul de la miazănoapte în Egipt, iar împăratul captiv a murit mai târziu după ce a căzut de pe un cal.

ഒരു ലഘുലിക്കപ്പട് ഉടമ്പടി

Invazia a rezultat dintr-un tratat încălcat. După ce a început perioada de șapte ani, împăratul de la miazănoapte și-a lăsat deoparte prima soție pentru a se căsători cu prințesa de la miazăzi și a asigura tratatul. Mai târziu, el a lepădat-o pe soția din miazăzi și și-a reșezat regina dintâi. Aceasta a determinat-o pe prima regină să poruncească uciderea reginei din miazăzi și a suitei ei, stârnind mânia familiei reginei din miazăzi în Egipt.

Cu discernământ profetic, șapte ani pot fi văzuți ca două perioade de trei ani și jumătate, așa cum este ilustrat prin cei trei ani și jumătate dinaintea crucii și cei trei ani și jumătate de după cruce, care împreună au reprezentat săptămâna în care Hristos a întărit legământul. Cei trei ani și jumătate sunt de asemenea recunoscuți în blestemul de șapte vremi adus asupra împărăției de nord a lui Israel, din 723 î.Hr. până în 1798. Aceste șapte vremi sunt împărțite în două perioade de o mie două sute șaiszeci de ani, având ca punct de mijloc anul 538. Aceste ilustrații ale numărului șapte împărțit în două perioade de trei ani și jumătate nu sunt întâmplătoare, ci intenționate.

În împărțirea săptămânii, Hristos a întărit legământul; crucea reprezintă centrul și, prin aceasta, Îl identifică pe Hristos ca prezentând mesajul în persoană timp de trei ani și jumătate, urmat de ucenicii Săi prezentând mesajul pentru aceeași perioadă. În cele șapte vremi împotriva împărăției de nord, anul 538 împarte istoria într-o perioadă în care păgânismul a călcat în picioare sanctuarul și oștirea, urmată de papalitate călcând în picioare sanctuarul și oștirea pentru aceeași perioadă. În simbolismul profetic, „șapte” este reprezentat prin trei ani și jumătate, care la rândul lor sunt reprezentați prin patruzeci și două de luni, trei zile și jumătate sau ani, o mie două sute șaiszeci, douăzeci și cinci douăzeci și o vreme, vremi și jumătate de vreme. În context, toate aceste cifre sunt interschimbabile.

Tratatul încheiat între Regatul Ptolemaic, condus de urmașii lui Ptolemeu I (un general al lui Alexandru cel Mare), care stăpânea Egiptul, și Imperiul Seleucid, condus de urmașii lui Seleucus I (un alt general al lui Alexandru), care stăpânea o mare parte a Orientului Mijlociu, inclusiv Siria, a pus capăt celui de-al Doilea Război Sirian în anul 253 î.Hr. Războiul începuse cu șapte ani mai înainte, în anul 260 î.Hr. La șapte ani după ce tratatul a fost ratificat, acesta a fost încălcat, în anul 246 î.Hr. Paisprezece ani, împărțiți în două perioade de câte șapte ani. Prima jumătate este război, iar a doua jumătate este pace. Cei paisprezece ani încep cu al Doilea Război Sirian și se încheie cu al Treilea Război Sirian. Acest tip de simetrie în istorie este amplificat atunci când recunoști că istoria este reprezentată în versetele cinci până la nouă din capitolul unsprezece. Tratatul și încălcarea lui constituie punctul central al versetelor și al istoriei care a împlinit versetele.

Aceasta corespunde dominației papale din perioada 538–1798. Spre sfârșitul acelei epoci, Napoleon Bonaparte a încheiat un tratat cu Vaticanul. Invocând încălcarea de către Vatican a Tratatului de la Tolentino din 1797, Napoleon l-a trimis în 1798 pe generalul Berthier să-l ia captiv pe papă. Papa a murit în Franța în 1799. Această perioadă de 1.260 de ani este prezentată în detaliu în versetele 31–39.

Istoria versetelor 5–9 este paralelă cu cea a versetelor 31–39, oferind doi martori în cadrul lui Daniel 11. Ambele linii împărtășesc aceleași repere profetice, descoperind dinamica dintre

împărații sudului și ai nordului. Fiecare perioadă este simbolizată prin trei ani și jumătate, încheindu-se cu biruința împăratului sudului, care îl capturează pe împăratul nordului și îl duce în țara sudului, unde mor amândoi împărații nordului. În ambele cazuri, după cum afirmă textul, împăratul sudului se întoarce cu pradă:

Și va duce în captivitate în Egipt și pe dumnezeii lor, împreună cu prinții lor și cu vasele lor prețioase de argint și de aur; și va dăinui mai mulți ani decât împăratul de la miazănoapte.
Daniel 11:8.

Pentru Ptolemeu, aceasta era o comoară jefuită mai înainte de împăratul de la miazănoapte; pentru Napoleon, erau bogățiile Vaticanului, prădate și duse în Franța. Aceste două linii de mărturie indică faptul că moartea împăratului de la miazănoapte este simbolizată prin căderea de pe un cal. În Apocalipsa 17, femeia care călărește fiara reprezintă Biserica Catolică:

Astfel m-a dus în Duhul în pustiu; și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne. Apocalipsa 17:3.

Fiara pe care o călărește este Organizația Națiunilor Unite. Apocalipsa 17 descrie restaurarea ei la putere după rana de moarte din 1798. Ca a opta împărăție, ea își reia domnia, simbolizată prin faptul că călărește fiara:

Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărații pământului.
Apocalipsa 17:18.

La herida mortal de 1798 fue prefigurada en los versículos 5–9, cuando el rey del norte cayó de un caballo y murió. Estas dos líneas de Daniel 11 corren en paralelo con los versículos 41–45. La ley dominical en los Estados Unidos, señalada en el versículo 41, da comienzo al viaje final del papado sobre la bestia: un período reflejado en estas dos líneas. Cuando Elena de White observa que “gran parte de la historia” cumplida en Daniel 11 “se repetirá”, los versículos 5–9 y 31–39 se alinean con los versículos 41–45.

Numai versetul patruzeci

De la versetul 31 până la 45, numai versetul 40 se află în afara perioadei profetice de trei zile și jumătate. El reprezintă o istorie distinctă în cadrul ultimei treimi a celor 45 de versete ale lui Daniel. În versetul 16, istoria Romei Imperiale păgâne se desfășoară prin patru conducători—Pompei, Iulius Cezar, Cezar Augustus și Cezar Tiberiu. Victoria lui Augustus în Bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr., a inaugurat domnia de 360 de ani a Romei Imperiale, împlinind „vremea” din versetul 24:

El va intra în pace chiar și în cele mai roditoare ținuturi ale provinciei; și va face ceea ce n-au făcut părinții lui, nici părinții părinților lui; va împărți între ei prada, jaful și bogățiile; da, își va urzi planurile împotriva cetățuilor, dar numai pentru o vreme. Daniel 11:24.

După Actium, Roma a făcut din Egipt o provincie în anul 30 î.Hr. Trei sute șaiszeci de ani mai târziu, în 330, Constantin a mutat capitala imperiului de la Roma la Constantinopol. Acest „timp” se aliniază profetic cu cei 1.260 de ani ai stăpânirii papale și cu cei 7 ani din versetele 5–9.

De la versetul 16, Roma imperială păgână domină până la versetul 30, cuprinzând alianța macabeilor cu Roma și linia lui Hristos. Totuși, versetele 16–30 se aliniază cu versetele 31–39 și 41–45. Astfel, în ultimele 30 de versete din Daniel 11, se conturează o linie profetică consecventă — cu excepția versetului 40, unde „vremea sfârșitului” este marcată în 1798 și 1989.

Cu excepții minore în versetele 2 și 3—unde ultimul dintre cei opt președinți trece la controlul celor zece împărați ai Națiunilor Unite—primele două versete se aliniază cu versetul 40, reprezentând legea duminicală și trecerea de la a șasea la a șaptea și a opta împărăție. Versetele 3 și 4 se aliniază cu versetul 45 și Daniel 12:1, înfățișând ridicarea și căderea împărăției grecești, în paralel cu instaurarea și pieirea papalității în versetele 41 până la Daniel 12:1. Atât femeia, cât și fiara pe care o călărește sfârșesc fără niciun ajutor, încadrând începutul și sfârșitul lui Daniel 11 în afara istoriei versetului 40. Alexandru cel Mare simbolizează Națiunile Unite, curvind cu desfrânata din Tir (împăratul de la miazănoapte începând cu versetul 41), care sunt deopotrivă fiara și balaurul.

Versetele nouă și zece

Versetele 5–9 se încheie la vremea sfârșitului, în 1798, în timp ce versetul 10 marchează anul 1989. Astfel, intervalul dintre versetele 9 și 10 — din 1798 până în 1989 — reprezintă partea descoperită a versetului 40, inaugurând istoria sa ascunsă. Pentru a clarifica: aproape fiecare verset din Daniel 11 reflectă dominația papalității din 538 până în 1798. Versetul 40 acoperă perioada 1798 până la legea duminicală din SUA. Versetele 6–9 prefigurează era papală, în timp ce versetul 10 anticipează prăbușirea URSS în 1989. Prin urmare, versetele 11–15 se întind din 1989 până la legea duminicală, așa cum este reprezentată în versetele 16, 31 și 41.

Versetul 40 este împărțit în două părți. Prima, din 1798 până în 1989, începe și se încheie cu o „vreme a sfârșitului”. A doua jumătate începe în 1989, acolo unde se încheie prima jumătate. Versetele 1 și 2 identifică o succesiune de președinți începând din 1989, în acord cu a doua parte a versetului 40. Versetul 11 marchează începutul războiului din Ucraina în 2014, în timp ce versetul 12 evidențiază consecințele pe care împăratul de miazăzi, ieșind biruitor, le aduce asupra sa însuși. Versetul 13 se apropie de împlinire, dar aici observăm că versetul 11 se încadrează în a doua parte a versetului 40 — după 1989, însă înainte de legea duminicală (versetul 41).

Versetele 13–15 indică spre Bătălia de la Panium din anul 200 î.Hr., anul în care Roma păgână a început să-și exercite influența asupra treburilor omenești, în legătură cu acea bătălie. Având loc cu mult înainte de intrarea lui Pompei în Ierusalim din versetul 16, aceasta oferă dovadă istorică pentru identificarea versetului 41 ca fiind legea duminicală din SUA.

Fiecare linie profetică și împlinirea ei istorică din Daniel 11 se află fie în cadrul istoriei versetului 40 (1798 până la legea duminicală), fie de la versetul 41 până la Daniel 12:1. Din cele 45 de versete, versetele 1, 2, 7–15 și 40 — în total douăsprezece — se aplică cronologiei versetului 40 atunci când sunt așezate linie peste linie. Versetul 40 se împarte în două segmente la anul 1989. Versetele 1, 2 și 10–15 corespund celei de-a doua jumătăți a lui. Versetele 1 și 2 urmăresc linia președinților în istoria fiarei pământului, în timp ce versetele 10–15 înfățișează trei războaie prin interpuși orchestrate de împăratul de la miazănoapte (puterea papală) din 1989 până la legea

duminicală. Cele trei războaie prin interpuși încep cu Statele Unite, identificate în versetul 40 drept „care, corăbii și călăreți”.

Vom continua în articolul următor.